

P. Szabó Ferenc elmélkedése pünkösd ünnepére

Az Apostolok Cselekedetei 2. fejezetében olvassuk a Szentlélek pünkösd eljövételének, kiadásának csodáját. A Lélek heves szélvénzként érkezik az égből, tüzes nyelvek ereszkednek a jeruzsálemi Coenaculumban (az Utolsó vacsora termében) összegyűlt apostolokra, akik a Szentlélek indítására különféle nyelveken beszélnek a Jeruzsálemben összegyűlt, különféle nyelvű zarándokoknak.

Péter pünkösd beszéde felfedi az esemény jelentését: Jézus küldetésében beteljesedtek a prófétai jövendölések; ő a megígért Messiás, keresztre feszítették, de harmadnapon feltámadt, megdicsőült, felment a mennybe. „Miután tehát fölszállt az Isten jobbjára, elnyerte az Atyától, majd pedig kiárasztotta a megígért Szentlelket. Ez, amit ti láttok és hallotok. (...) Tudja meg tehát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Messiássá tette azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.”

Jézus Vigasztalónk, az Igazság Lelkének nevezi a Szentlelket, ki az Atyától származik. Ez a Lélek vezette Jézust nyilvános működése során, hogy beteljesítse az Atyától kapott küldetést, ez a Lélek vezeti el az apostolokat a teljes igazságra, Jézus misztériumának teljes megértésére. Ez a húsvét utáni 50. napon elküldött Szentlélek képesíti az apostolokat és valamennyi Krisztus-hívót arra, hogy tanúságot tegyenek a feltámadott Úrról minden népnek a föld szélső határáig.

Az Ősegyház fokozatosan felismeri (az első század végén született János-evangélium már világosan tanúsítja), hogy a Szentlélek a harmadik Isteni Személy, az Atya és a Fiú kölcsönös szeretete, az a Szeretet, amely a Fiú által kiáradt a világra, és tovább működik az Egyházban, a Krisztus-hívők közösségében.

Az Egyház Krisztus Teste, ahogy Szent Pál tanítja az első Korinthusi levél 12. fejezetében. A Szentlélek különféle lelki adományokkal (karizmákkal) ruházza fel a Test tagjait megbízásaik szerint, hogy használjanak vele egymásnak és az egész Test növekedését segítsék: hit, nyelvek adománya, tudás, gyógyítás, a jó és rossz szellemek megkülönböztetése. Ismeretes, hogy a jelenkori karizmatikus és pünkösdista mozgalmak e páli tanításra hivatkozva igyekeznek gyümölcsöztetni a Lélek adományait, hogy a közösségek, az Egyház megújulását segítsék.

Anélkül, hogy most bemutatnánk vagy bírálnánk e mozgalmak kinövéseit, éppen csak idézem az első Korinthusi levél következő 13. fejezetét, ahol az Apostol „magasztosabb utat” mutat: a szeretet nagyobb ajándék a nyelveken szólásnál, a tudásnál, a prófétáló tehetségnél. A szeretet nagyobb még az isteni erényeknél, a hitnél és a reménynél is, mert megmarad örökre.

Emlékezzünk arra, hogy Boldog XXIII. János pápa, amikor 50 évvel ezelőtt meghirdette az egyetemes zsinatot, azt remélte, hogy új pünkösöd köszönt ránk: az Egyház megújul a Lélek erejében. A pápa arra kérte a hívő népet, hogy olvassa az Apostolok Cselekedeteit, és élje bele magát abba az időbe, amikor az Utolsó vacsora termébe összegyűlt apostolok Máriával, Jézus anyjával kitartóan imádkozva várták a Szentlélek eljövetelét. János pápa arra kérte az Urat, hogy mintegy új pünkösdként ismételje meg csodáit a mi korunkban.

A II. Vatikáni Zsinat felbecsülhetetlen kegyelem ideje volt. Új távlatokat nyitott meg: kijelölte az Egyház megújulásának körvonalait. A zsinati atyák világosan hirdették: a megvalósítás meghaladja az emberi teljesítőképességet. „A Szentlélek újítja meg, tanítja és vezeti az Egyházat adományaival, és az evangélium erejével megfiatalítja.” (Lumen gentium 4.) VI. Pál megismételte XXIII. János imáját: arra kérte az Urat, adja meg nekünk az új pünkösdt. Beszédeiben ezt ismételte: az Egyháznak elsősorban erre a pünkösdi csodára van szüksége – a Szentlélek tüzeire.

Új pünkösdt várva tudatosítsuk: szükség van a külső keret, a struktúrák reformjára, az új evangelizálás új eszközeinek felhasználására, párbeszédre és inkulturációra, hidak építésére. De az intézmény megújításán túl főleg imádkozva figyelünk kell arra, mit mond a Lélek az Egyháznak, és kitárulni a Szeretet Lelkének, hogy átalakítson, újjáteremtsen bennünket, és Krisztus egész titokzatos Testét. Felelősek vagyunk a vajúdó világ megújulásáért!

(ApCsel 2,1-11; 1Kor 12,3- 13; Jn 14, 15-16.23-26)

forrás: Vatikáni Rádió/Magyar Kurír